خیالونه

د شعرونو مجموعه

سمیع الدین افغاني

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه دا چه ((دا زه پښتون یم ته هزاره یې)) او ((دا زه فارسي وایم او ته پښتو)) خبره د یو لړ نا بالغو ۰ په نامه روښانفکرانو ، د غرض او مرض خبري دي ۰ او نور پاته اولس ، لوی او واړه ، پښتون او هزاره او ۰۰۰۰ په یو صف کښې ولاړ دملي هنر ((ښکلي جانان)) ته دمینې سلام وړاندې کوي او تر ښکلا یې ځاریږي ۰۰۰۰ د تېرو هېرو خاطرو همدې خوږو خوندونو سره کور ته ورسیدم ، د افغانې صاحب د شعرونو د مجموعې د خیالونو نور خیالولي شعرونه مي هم و لوستل ۰دغسې ((د یار دمینې)) نورې سندرې هم ۰ یوازې دا نه ، دوطن او ملت ، د افغان او افغانستان دمینې سندرې هم ۰ او یوازې ، د محبت ، صداقت ، افغان ، دا افغانستان دی ، دا څه حال دی ؟تر عنوان لاندې منظومې نه ، بلکه دغسې نور غزل او نظمونه هم ، د وینااوال ددغسې مینې څرګندوی دي ۰
ما ډیري خبرې وکړې ۰ زه خپلې خبرې بسوم ۰ تاسې لطفا ما وبخښئ او
مجموعه ولولئ ۰

په درناوي

ستاسو خدمتګار

عبدالله بختانی

کابل - خیرخانه

د ۱۳۸۸د زمري ۱۲ مه

د ۲۰۰۹ د اګست دریمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره ویله
زما ښکلی جانانه
زه جار شمه له تانه ۰
ما مه شړه له ځانه ۰
قربان دې شم ۰
قربان دې شم۰
السلام۰
السلام۰

ښاغلي رحيم ګل غمزده خپله دغه سندره په هماغه وختونو په کابل راډيو کښې ويلې وه۰ په محافلو کښې يې هم اوروله او د ځينو نورو سندر غاړو له خوا هم ويل کېدله۰ او تر اوسه اورول کېږي۰

زه چه دغو خږ سرو سندر بولو ماشومانو ته نژدې شوم۰ ورته ودرېدم۰ بيا مې ورسره لږه مرکه هم وکړه۰ وپوهېدم چه دا هلکان د همدې ښار او سيدو نکي په ختنه هزاره ګان ديي۰ او ژبه يې دري ده۰۰۰۰

سبا ته د پښتو ټولنې غونډه جوړه شوه ، نو ما دا کيسه وکړه او زياته مې کړه:

دا خبره سمه نه ده چه موږ ووايو فارسي ژبي د پښتو مخه نيسي۰

د کابل ښار فارسي ژبي هزاره ماشومان چه په خوند خوند ، په ډير شوق و ذوق ، پرته د چا د وينا او تقاضا نه ، پښتو سندره وايي او خوند تري اخلي ، د دوو حقيقتونو څرګندونه کوي :

لمړئ دا چه په سندره کښې هنري زور دومره زيات دی چه يوازې د پښتنو نه ، يوازد سندرغاړو نه ، يوازې د مشرانو نه ، بلکه د کوڅې ماشومو هزاره ګانو په زړونو او ذهنونو يې هم دومره اغېزه کړی دی چه دغه سندره په ډېر شوق و ذوق او احساس د هغو په ژبه جاری شوې ده۰۰۰۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پیژندنه

د کتاب نوم   پردیس خیالونه

شاعر   سمیع الدین افغاني

د چاپ کال   ۲۰۰۹ میلادي

د چاپ شمېر   ۵۰۰ ټوکه

د چاپ وار   لمړی

کمپوز   سمیر افغاني

ټولګه   دوهمه

د چاپ ځای

د حق د لارې کلتوري ټولنه-جرمني

ډالی

زما د خواږه پلار

اروا ښاد مولانا محمد سعید سعید افغاني

پاک روح ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې رښتیا او دروغ شکایتونه کول٠ ځینو به زور واهه چه د یو لړ قالبي الفاظو او علمي ترمونو اولغتونو په استعمال خپل علمیت او لیاقت ثابت کړي٠ د نورو ملګرو مشخصې خبرې رانه هېرې شوي دي٠
خو زما د لنډو وړاندیز لنډیز داسې کېدای شي :
په ځینو طبعي خصلتونو کښې ، فرد او ټولنه ، یو تر بله سره ورته والی لري٠ که یو فرد خپله روغتیا وساتي ، ورزش وکړي٠ سم او مناسب خوراک ولري او ځان قوي او مضبوط کړي ، که له بهره څخه وجود ته یې مکروبونه هم ننوځي ، د هغه د وجود مقاومت په اثر د هغه مکروبونو اغېزه کمیږي یا له مینځه ځي نو که ټولنه ، خصوصا پښتو ټولنه او د هغه غړي سم کار وکړي ، د ښې مطالعې په اساس د منطق او استدلال او علمي اسنادو او شواهدو سره ښې لیکنې او تالیفات ټولنې ته وړاندې کړي ، بیا نو ټولنه پخپله ، موږ په کار قناعت کوي ، چاته د مخالفت څه موقع په لاس نه ورځي او که ورشي هم مخالفت یې دومره تاثیر نه کوي ٠٠٠٠
وزیر صاحب خپل ساعت ته وکتل٠ ویل: دولس بجې شوې په کارو و کښې ستاسو بریالیتوب غواړم٠ تاسې خپلو کښې سره کښېنئ ، د همدغو خبرو په اساس خپل کارونه تنظیم کړئ٠ که ماته مو څه امر کاوه و رسمي وړاندیز راته وسپارئ٠ زه ستاسو په خدمت کښې یم ٠٠٠٠ د خدای په امان٠
د پښتو ټولنې رئیس موږ ته وویل : تاسې نور هم فکر وکړئ٠ ددې خبرو په اساس ، اوکه تاسو سره نور نظریات هم وي ، سبا به سره کښېنو او ٠٠٠٠

مازیګر زه د استاد الفت د لیدو به تکل وخوزېدم٠د هغه کور د ((چمچه مست)) د خوړ په غاړه ، په شېرشاه مېنه (څلورمه کارته) کښې و ٠ ور روان وم٠ هلته د کارتې د کوڅو په دوړو کښې پینځه شپږ تنو ماشومانو په جګ اواز

په هغه زړو ورسته پاته زمانه کښې زموږ یوازې یو وطنپال دغسې و ٠ اوس پدې ورسته وروسته زمانه کښې ماشاالله زموږ ډېر وزیران دغسې دي چه وطن پرې ګران دی٠ مګر پدې ګران وطن کښې په هغه مهال جرءا و سېږي چه دی پکښې د کابینې وزیر وي٠
د کابینې هغه محترم غړی د معارف وزیر و ٠ د پښتو ټولنې ریاست رسما د معارف وزارت پورې مربوط و ٠ د پښتو ټولنې ریس پوهاند صدیق الله رښتین و ٠ زه هم د همدې ټولنې علمي غړی وم٠
یوه ورځ رئیس صاحب موږ ټولو غړو ته د استعلام په ذریعه خبر راکړ چه سبا په لسو بجو وزیر صاحب پښتو ټولنې
ته تشریف راوړي او تاسو سره ملاقات لري٠ نو تاسې به په همدغه مهال د ریاست په دفتر کښې حاضر اوسئ !
حاضر شوو ، وزیرصاحب راغی ٠٠٠ کښیناست٠ دعلم او معارف وطن او ملت ، پښتو او پښتنو په ارتباط یې څو جذباتي خبرې وکړې ، د کار ټکی پکښې هیڅ نه و٠ مګر موږ یې ټول تر اغېز لاندې راغلو ، بیا یې وویل: دا پښتو ټولنه ده٠ موږ او تاسې رسما مکلف یو چه دلته دې ټولنې د مرام او مقرراتو سره سم ، پښتو ملي ژبې ته علمي خدمت وکړو نو لطفا تاسې هر یو خپل نظریات ووایئ ٠٠٠٠
تقریبا موږ ټولو خبرې وکړې٠ بیکاره او د کار خبرې٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيرو به د پښتو او پښتنو په باره کښې احساسات څرګندول ، ځينو به پدې برخه کښې د وزير صاحب د شخصيت په ستاينه کښې مبالغه کوله٠ يو نيم د پښتو ټولنې ځينې معمولي ضرورتونو ته د وزير صاحب توجه اړول ٠ داسې کسان هم وو چه د افغا نستان د نورو ژبو د ويونکو د ځينو عناصرو او اشخاصو يا د ځينو بهرنيو هيوادونو له لاسه د پښتو د مخنيوئ په برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

محترمو لوستونکو !

لکه څنګه چې ټولو ته ښکنده ده چې زموږ په ګران هېواد افغانستان کې د کلونو کلونو راهیسې تپل شوې جګړه روانه ده چې دې جګړې زموږ د ډېر شمېر هېوادوال د فقر ، بد بختي ، مرګ ، ژوبله او مایوسۍ سره مخامخ کړي دي، او همدا رنګه زموږ ډېر هېوادوال یې شهیدان ، معیوب او په هیواد کې د ارام او انساني ژوند کولو څخه محروم او په پردیو ملکو کې یې د پردیسۍ ژوند تېرولو ته اړ یستلي دي۰
د دې تر څنګ پدغه تپل شوي جګړه کې د هر څه نه د مخه زموږ کلتور او ادب ته هم په لوړه کچه ضرر او تاوان رسیدلی دی اودوطن دښمنانو همیش زموږ کلتور او تاریخی ارزښتونو ته نه تنها په سپکه کتلي بلکې هغه یې توهین او غوښتلي یې دي چې خپل فرهنګ او رواجونه او خپلې ارادې زموږ په خلکو پلي او عملي کړي ۰
وطن او د وطن په غیږ کې د خپلو دودونو او رواجونو ، کلو
او باندو په مینځ کې اوسیدل دا هغه ستر نعمت دی کوم چې لوي خدای یې په خپلو بند ګانو پیرزو کوي ، خو ددې پیرزوینې په قدر او اهمیت هغه څوک ښه پوهیږي کوم چې د وطن او د خپل ټاټوبي څخه لرې په دوامداره توګه په نورو هیوادو نو کې د مهاجرت شپې او ورځې تېروي۰
ساعته د پلي ګرځېدو سپارښتنه کړې ده۰او دې سره دا عزیزان ، دا کتابونه او دا تقریظونه ، په دې وضعه۰۰۰۰
مازیګر وه۰ پاڅیدم۰ په چکر شوم۰ زموږ د کور مخې ته سرک نوی قیر شوی دی۰ مازیګر په همدې ځم راځم۰
روان یم۰ یو څه وړاندې ، په کوڅه کښې څو تنه ماشومان وو ۰ لوبې یې کولې۰ یو څه باد هم چلېده ، دکوڅې دوړې یې هم بادولې۰ چه ورنژدې شوم ، وپوهیدم چه ماشومان په ګډه ، د یو کوره س په شان ، په خپل
ماشومانه غږ ، دا سندره وایي :

یاره ستا په اننګو کې ۰۰۰۰

پوه شوم چه دا سندره اوس نه یوازې د مشرانو استادانو هنرمندانو د خولې سندره ده ، بلکه د ځوانانو او ماشومانو دخولې سندره هم ګرځیدلې ده۰
خو یره کشکې په ودونو کښې ، هغه د توپونو دګړزهار په ځای همدغسې ماشومان همدغسې سندرې ووایي ۰۰۰۰
په چکر چکر کښی ، زما په ذهن کښې ، نژدې د څلویښتو کلونو دمخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه کیسه راتداعي شوه٠
او داسې :
و ، نه و، زموږ د هېواد یو وزیر و ، له نامه سره یې د (ډاکټر) علمي لقب هم لګېدلی و٠ ډاکټر وزیر په دې مشهور و چه پښتو او پښتنو سره ډېره مینه لري٠ ډیرو
کسانو به ویل چه په ډاکتر صاحب باندې وطن ډېر ګران دی٠ هغه ډېر وطنپال شخصیت دی٠
یوازې ښاغلي صفی الله اسد سفیر به ویل :
افغانستان پر ډاکټر ٠٠٠٠ ډیر ګران دی٠ مګر، هغه په ګران وطن کښې هغه وخت شپې تیروی ، چه دی پکښې د کابینې وزیر وي٠٠٠

بیا دې ته مې پام شو چه ددې ښکلي غزل په قافیه کښې لفظي ترادف او همغږي نشته٠
د سر دواړه مصرعو د قافیو الفاظ (رنګ - او -څرګند)دي او ددوهم بند هغه (خوند) او د نورو بندنو دغه (ملنګ ، رنګ ،پتنګ ،او څنګ) دی٠
زه خوشحاله شوم چه د اولسي شاعرانو په شعرونو کښې ، د عربي په شان ، دا کار شوی دی او کېږي ، ښه شو چه د چه د حمزه بابا په حواله ،په دیوانی شاعری
کښې هم ، ددې ((ازادئ)) جواز پیدا شو٠خو افسوس چه د ظالمې زمانې له خوا ، پر موږ خوارانو باندې د ((ازادئ))د خوږو پېرزوینه کمه ده یا نشته٠٠٠٠

عبدالرحیم یوه (سي -ډي) یا (ډي -وي -ډي)چالانه کړې وه٠ ما په هغه کښې دغه سندره د (نازیه اقبال) په اواز کښې اورېدله او کسرته یې منتظر وم٠ دی
کښې زموږ د انګړور وټکید ٠عبد الرحیم ولاړ ٠ ډیر زر بیرته راغی٠
په دوه اتیا مخونو ، د کمپوز شویو شعرونه همدغه مجموعه یې راکړه او راته یې ویل :(افغانی صاحب) غواړي چه پدې کتاب باندې څه ولیکې !
د مجموعې پاڼې مې واړولې٠ (دمینې رنګ) غزل(یاره ستا په اننګو کې٠٠٠٠) مي سر تر پایه ولوست او ایله وپوهیدم چه دا ښکلی رنګین شعر ، د همدې
مجموعې د ویناوال ښاغلي سمیع الدین افغاني دی٠
څو نور شعرونه مې هم و لوستل ٠ زیاتره خوندور وو٠ ستړی شوم٠ په چرت کښې ولاړم٠ هلته د (ویښ زلمیانو) په باره کښې کتاب لیکم٠ دلته زما د (یو دوه ګوتې
کاغذ٠٠٠) دکتاب څه د پاسه دیارلس سوه مخونو ، پروف راته پروت دی٠ زوړ یم او جوړ نه٠ ډاکتر راته دوینو دغوړ د لېرې کولو لپاره دوا نه ده راکړې او د هر
سهار یو ساعت سپورت او د مازیګر دوه
پردیس خیالونه زما د شعرونو یوه بله نوي شعري مجموعه ده کوم چې د مهاجرت په دوران کې مې دخپلو هیلو او ارمانونو لړۍ د شعر په ژبه اظهار او د قلم
او هېوادوالو سره شریکه او په هغه کې مې د خپل د دردیدلي زړه اوآز منعکس کړی دی٠
درنو لوستونکو !
په دغه شعری ټولګه د وطن نامتو علمی شخصیت سر محقق ښاغلی عبدالله بختانی خدمتګار هم پیرزوینه کړی او یوه ښکلی علمی لیکنه یی پری

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی چه د هغوی لیکنه پدی مجموعه کی بی له تصرفه کتمټ نشر ته سپارو او د بختانی صیب څخه مننه کوم چه د ډیرو مصروفیتونو تر څنګ د کتاب په اړه خپل نظر څرګند کړی دی ، ښاغلی بختانی صیب ته د اوږد ژوند او د ښه صحت هیله دلوی خدای د دربار نه لرم۰

همدارنګه د ځوا ن او وتلی لیکوال او شاعر ښاغلی اجمل اټک یوسفزی څخه مننه کوم چه زه یی مخامخ نه یم لیدلی او زما د شعرونو او لیکنو سره د رسنیو له لاری اشنا او یوه ښکلی ادبی سریزه یی پدغی شعری ټولګه لیکلی ده۰

په پای کې لازمه ګڼم د هغه دوستانو څخه چې ددغی مجموعې په راټولولو ، تنظیم او چاپ کې یې له ما سره مرسته کړې مننه او یادونه وکړم ۰

د لوستونکو د نیکو او اصلاحي نظریاتو او مشورو په هیله ۰

په ډیره مینه

سمیع الدین افغانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

نالیدلی سمیع الدین افغاني !

دا دستور دی چې له درده زګیروی خیږي
ګنې څه و د رحمان د شاعرۍ

په رښتیا چې شعر او شاعري د هر چا کار ندی ، شعر د مینې ، درد ، عاطفې او د یوه سپیڅلي احساس زېږنده ده. په یوې ټولنې کې تر ټولو ډېر حساس او سترګور خلک شاعران او لیکوالان ګڼل کیدای شي.
کله کله یو تن د حقیقي عشق او یا دمجازی عشق پر لمبو وریت شي او تر خولې یې اه او فریاد راووځي، خو ځینې وخت داسې هم پیښیږي چې یو انسان پخپله ټولنه کې نا انډولي او بې عدالتيویني او په پایله کې یې د همدغې نا انډولۍ پر لغړن اور زړه او دماغ سوځي ،چې هر ګوره همدا سوز او سوی بیا ورو ،ورو د الفاظو جامې اغوندي او په همدې ډول بیا له زړه نه زړونو ته لارې جوړوي.
ځینې وخت په نړۍ واله کچه یو شاعر، عالم او لیکوال داسې یوه دردمنه او یا خوږلنه وینا وکړي چې په هغې کې به د ډېرو نړۍ والو درد او غم نغښتی وي.
دا چې انسان یو ټولنیز مخلوق دی، نو پر همدې بنسټ دا وینا بیا دنړۍ پر مخ پرتو نورو هیوادونو او ولسونو ته ځان ور رسوي ، که څه هم د بل هیواد او ولس خلک به د شاعر په مورنۍ ژبه د سره هیڅ نه پوهیږي ،خو دا چې په
ټولیز ډول کله کله د انسانانو دردونه یو شان وي ، نو د همدې وروستۍ

زما د پاکې مینې
حقیقت پکښې څرګند دی......

او درزی درزی ، درزی درزی....
نه پوهېږم چه ددې سندرې بخت او طالع وې ، که د نورو ټولو او سنیو په خلاف ددې سندر مارو مهارت ، چه د شعر د الفاظو د ادا کولو پر مهال یې د موسقۍ د الاتو غږونه ډېر ټیټ کړي وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ملګري مې وويل :
ها ۰۰۰۰ د حمزه با با غزل وايي ۰
هملته لږ څه ودرېدو او سندره مو تر پايه واورېدله او يو څه خوند مو ترې واخيست ۰ يو څه پدې چه د سر تاوولو په وخت بيا د موسقۍ په اوازنو د توپونو غړمبهار
جوړېده او زمو غوږونه يې کڼول ۰۰۰۰
زه خو ودونو ته ډير نه ځم ۰ که د سيا لۍ شريکۍ د ډيرې بې اندازې مجبورېۍ نه ولاړ هم شم ، بيا ورته ډېر نشم کښېناستلی ۰ خو دا سندره مې بيا بيا څو ځله د راډيو
ګانو او تلويزيونونو له لارې ډيرو مختلفو سندر غاړو په اوازونو کښې ، د موسقۍ د سم ، مناسب او معتدل غږ په ملګرتيا اورېدلې او خوند مې ترې اخيستی دی ۰
خو !
خو څرنګه چه يو د سندرې په کسر کښې د هغه د شاعر نوم يا تخلص نه اورېدل کېده او په هوټل کښې د خپل ملګري نه مې اورېدلي وو:د حمزه بابا غزل۰۰۰۰
نو د غزل په مکرر اورېدو به مې دا تلوسه زياتېدله چه که د غزل په کسر کښې د شاعر نوم يا تخلص واورم ۰
حمزه بابا خو د خپلو غزلو په کسرونو کښې خپل نوم ځای کړی دی او دلته ۰۰۰۰ ؟
سندرې خو سندې وي ((خو)) ، بيا هم ((خو)) ، خو دنوي عصر د تخنيک زور هم ور سره شيي ،او د موسقۍ خوږ اواز ، دراکټونو ، توپونو او بمونو د اواز غوندې
اوچت شي او غوږونه کڼوي ۰
په يو واده کښې ، همدا چه ډوډۍ مو ونغړله ، نو يو ملګري راته په څه طنزي
لهجه ويل:
استاده ! که دې خوښه وي نو رسخت به واخلو ، وبه تښتو ۰
ما وويل: ولې ؟ هغه وويل: ته پوهيږې چه افلاتون ويلي دي: ((موسقي د روح غذا ده)) ۰ مګر ۰۰۰۰۰
زه پوه شوم ۰ پاڅېدو ۰ په ولاړه حالت کښې ما وويل: ښېشکه ! که الله پاک پدې يو ويشتمه پېړۍ کښې ، افلاتون را ژوندی او يا زموږ په ټولنه کښې نوی افلاتون را
پيدا کړي ، نو پر موږ به د هغه ذات د بې شمېرو احسانونو تر څنګ د هغه دا احسان هم وشي ۰ چه ، دې زمانې ځينو کسانو ډېر تبليغ کړی دی چه ((فلسفې افلاس
کړی دی)) ددې پرو پاګنډې په اثر د نړۍ د فيلسوفانو بازار سوړ شوی ،او د هغو پر ګډۍ سفسطه بازان ناست دي ۰ اودې سره نړۍ د فلسفې په افلاس اخته شوې
ده۰ نو نوی افلاتون به خپله هغه
زړه خبره ((موسقي د روح غذا ده)) بيرته واخلي اودا سې حکم به صادر
کړي :
((موسقي د روح عذاب دی !)) ۰
او دې سره به د فلسفې او فيلسوفانو ارزښت هم يو په دوه شي۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه روان شوو د موسقئ لمړنی درز پورته شو ۰۰۰څو چه د تالار دروازې ته
ورسیدو ، د سند رغاړې غږ مو تر غوږ شو :

یاره ستا په اننگو کې
چه د چا د وینې رنگ دی ؟

اړیکې له کبله بیا هر دردمن پرې خپل درد کټ مټ د شاعر په شان تسکین او ټکوره وي٠
ښاغلی سمیع الدین افغاني که څه هم له خپل هیواده لرې پروت یو افغان مسافر دی ، خو د خپل یتیم وراره ،سرتورې وربرې بې مور او پلاره ، کور او ور یې ژړوي او کړوي ، چې دادی نن یې درد د الفاظو او کلمو په بڼه ستاسې په وړاندې دی٠
ما لا تر دې دمه ښاغلی سمیع الدین افغاني مخ په مخ ندی لیدلی ، بس یوازې او یوازې د ښاغلي افغاني د خوږ من زړه ، احساس ، کړیکې او سړیکې وې چې زه یې هم د یوه دردېدلي افغان په توگه د ښاغلي افغاني صیب د شخصیت سره اشنا کړم ، هو همدا پیوند و ، ځکه چې د هغه(شاعر) د هیواد سرتورې زموږ پت دی او دوطن یتیم بچی زموږ تن دی ، د هغې بې وروره کور زما کور هم دی او زما بې اور کور د هغه هم دی، یعنې خوښي او غمونه ټول مو سره گډ دي٠
زه د فن او هنر له مخې د ښاغلي سمیع الدین افغاني ، پاک او سپیڅلی احساس نه ټکنی کوم ، ټوله (پردیس خیالونه) ټولگه مو په لاس کې ده ،تاسې او خپل انصاف او قضاوت ٠

مگر دا چې شعر مینې ، احساس ، پیغام او انساني عاطفې ته وایي نو ما دا ټول د ښاغلي افغاني صیب په پیبلو ویناوو کې لیدلي او لوستلي دي ٠

پر ژوند او قلم یې برکت
اجمل اټک یوسفزی
ناروې ، اوسلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره شپه اورم ننګرهار ښه دی

مګر اوس ، دماشيني نړئ د ترقئ او پر مختګ په زمانه ، په يويشتمه سدئ ، يا د کمپيوټر په دوران کښې پر موږ بدبختانو ، ددې ورستيو د برشو کلونو ، د پرله پسې تپل شويو خونړيو جګړو ، د نړئ د راز راز پرمختلليو وسلو د ازموينو د درز او دروز پدې دوزخي زمکه او اسمان کښې ، چه د چا خپلوان ، عزيز ، دوست او اشنا د ښادئ کارت راشي ، نو کارت وګورو چه د شپې له خوا ، د يو مجلل عصري هوټل تالار ته يې بللي يو ٠ مننه مبارک دې شي ٠

هلته د خوړو غم نه وي ٠ د هر ميز ګرد چارپېره دولس تنو غذا سرويس کيږي ، شوله خو درک نه لري ، څلور پنځه ډوله پولاوونه ، څلور پنځه ډوله غوښې ،سالندونه ، فيرنې ګانې ، ميوې او کوکا کولا ګانې ٠٠٠٠
دولس واړه زمريانو ميلمنو حمله په غوښو وي ٠ وريجې هسې پاته شي ٠ هسې هم زياتره يخ کړي شيان باسي او د پرون ، بل پرون او لرغونيو پرونونو د ودونو پاته شوني وي ٠
خدای دې د هغو مل شي چه وخت ناوخته يې د وينې د فشار يا د معدې د تيزاب درجه جګيږي٠٠٠٠

راغلو د سندرو اوريدلو ته :
هلته سندرغاړو ته ډير ښه ستيژجوړ شوی وي ٠ په اوتو کړيو دريشيو او ښکلو نيکټايي ګانو ، منظم او مهذب ،((هنر مندان))او کله نا کله ((بې هنران)) ناست وي او سندرې غږوي ٠ هغه سندرې چه موږ په ځوانئ کښې اوريدلي هغه نه ، هغه استادان خو زياتره وفات شوي دي ٠ خدا دی يې وبخښي ! د هغو د زامنو لمسيانو څخه ، خدای دی يې لري ، سندرې اورو

يا ره ستا په اننګو کی٠٠٠

ښکلا چه ښايست يې د اشنا په اننګو کې دی
هسې يې غزل د نا اشنا انځوره ووځی

د ځوانئ په وخت به چه د چا د ښادئ مراسمو ته تللو ، نو په تلو تلو کې به دا
پوښتنه طرحه کيدله چه څه به يې پاخه کړي وي ؟ د غوښې سره شوله که بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښې ؟ خوندور ځواب «پولاو » و ۰
مګر زما او زما غوندې ، د ځينو سرګشته و ، نه دا پوښتنې خوښېدلې او نه دا
ځوابونه۰ زموږ په زړه پوری پوښتنه داوه :
سندرغاړيې څوک دی ؟
اسلم ، بادام ،فيض ګل ،حافظ ، مشکي ،بسم الله، ايوب ، رحمتګل ، ګلرنګ۰۰۰يا ؟
واده ته به ورسېدو څه شی به چه تيار و هغه به د يار و ،هغه به مو په خوند خوند وخوړل۰۰۰۰
بيا به له ماسخوتنه تر سپېده داغه پورې د سندرو په اورېدو نه مړېدو ۰ د بهارې ، بيرمې ، بياګ ، کستوري ،کليان ، اسا اوجوګ په راګونو کښې به مو سندرې:
مقام ، غزل ، لنډی ، چهار بيتې ، لوبې ،بګتئ۰۰۰ او په هغو کښې به مو په ډېره مينه ، دمينې سندرې اورېدلې۰ ديار دمينې ، د وطن د مينې او د خدای دمينې د
استاد الفت دمينې ديو غزل دا بيت الغزل ، د هماغه زمانو يادګار دی۰

چه په حجرو کې يې د عشق سندری

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت

همیشه به مې ورب ته دادعا کړه
محبت دنازولي جانان راکړه

دا نړۍ راته فاني دنیا حساب ده
هوښیارانو توبه جوړه دعقبا کړه

د جنت او د دوزخ پروا به څه کړم
چې پروا مې شپه او ورځ ستا د رضا کړه

چې تمام عمر په فکر د دولت وي
هغه خلکو د خپل ځان سره جفا کړه

د مادي دنیا متاع ده د څو ورځو
غافل مه شه اوخروي تخفه پیدا کړه

چې د زړونو په رضا رب خوشحالیږي
راشه ! داسې انساني احساس اشنا کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه څوک دی چې په خپلو کې یې وران کړو
ولســـــونو او اعتبار باندې څـــــه وشـول

دا څـــــــه وشول څــه به کیږي نه پوهیږو
زموږ د خلکـــــو په وقــار باندې څه وشول

د ظا لمــــــو او بې رحمـــــو زور چلیږي
افغاني ! زموږ روزګار باندې څـــه وشول

۲۰۰۹ - ۵ - ۱۹

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وشول ؟

زموږ کلي او ګلزار باندې څه وشول
په سپرليو ، نوبهار باندې څه وشول

بوراګان د باغ په لوري نه رادرومي
په دې خوار غريب مليار باندې څه وشول

چې د خياله يې رخسار په اوربل پټ وه
په هغه ښکلي نګار باندې څه وشول

نه ادم شته ، نه رباب ، نه هغه مينه
د فرهاد د زړه قرار باندې څه وشول

دلته هر څه دي وران شوي ويجاړ يږي
زموږ کلي زموږ ښار باندې څه وشول

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اخلاص او صداقت لوړه رتبه ده
د کعبې د پیروانو ځان همرا کړه

په کوم ملک کې چې رښتني ورور ګلوي وي
د هغو خلکو روزګار ربه صفا کړه

چې د بخل او کینې نه ، نه مړیږي
هغه قوم ،هغه ولس ربه پنا کړه

غرض دا چې صداقت لوی عبادت دی
قوم په صدق کې حاصل د خدای رضا کړه

۲۰۰۸- ۱۰-۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان یم

زه څوک د کوم ملیت د کوم زبان یمه زه؟
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

پښتون دی که تاجک که هزاره د دی وطن
ازبک نورستانی که پشه ای دی یا ترکمن
د دې خاورې بچیان دي سره یو مو دی مدفن
تاریخ یم جوړونکی د زمان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

دښمن مو په نفاق کې یو تر بله بیلوي
په رنګ رنګ د سیسو مو په خپل مینځ کې جنګوي
په حیله او نیرنګ مو په قومو جلا کوي
اوس پوه زه د دشمن په بد ګمان یمه زه
بس دومر درته وایم چې افغان یمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوندون پا ی کی مایوسی څه پکار
د ښه عمل ښی خاطری تیری شوی

دلته دا څوک دی چه مغروره ښکاری
فانی دنیا شیبی ، شیبی تیری شوی

افغانی رب ته د سجدو موقه ده
ګنی موقی مو د توبی تیری شوی

۲۰۰۹ - ۵ - ۸
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم خپې

په مورې د مرګ بدې خپې تيرې شوې
څه عجيبه شانتې صحنې تيرې شوې

د زړه ګوګل ته مو لاس ويوړو رقيب
د درد او غم بدې شيبې تيرې شوې

د ژوند مفهوم زمونږ بې رنګه شولو
د نابوديو ولولې تيرې شوې

ها اميدونه ارزو ګانې د ژوند
ټولې نيمګړې قافلې تيرې شوې

راځې چه واخلو عبرتونه تر ژوند
داسې په موږه چه تيارې تيرې شوې

پدغه ژوندکې اعتبار کله شته
د خود غرضو ناکردې تيرې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توري په میدان کې هر دښمن پدې پوهیږي
افغان باندې په زور او زیاتې کله کلې کیږي
خصلت مود میړانی دی په دې هر څوک پوهیږي
په عزم، اراده کې با ایمان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

راځئ ای خوږو ورونو چې وطن سره اباد کړو
په پوهه هوښیاری باندې دا خپل غلیم برباد کړو
پیشرفت او ترقۍ ته افغانی عزم بنیاد کړو
بیا سولې وروروليٍ ته ارمغان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

کال **۲۰۰۵** مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا افغانستان دی

ای وطنه ګران وطن
ښکلی ګلستان وطن
دا مو د خاپوړو کور
دی جنت نشان وطن

ښه باغ او باغچې لري
رنګ په رنګ میوې لري
ښار د قندهار زموږ
پېغلی پښتنې لري

ښکلي ننګرهار ته ځم
ګل د نارنج ښار ته ځم
بیا به د سپرلي موسم
د ښکلو دیدار ته ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته زړونه په لمبو دي
امیدونه په سلګو دي

په صحیح لار مو روان کړه
ته مو سیال د دې جهان کړه

افغاني احساس اشنا کړه
دی تیارو نه جوړ سبا کړه

----

۹ - ۵ -۲۰۰۹
جرمنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی کاروان کې انسانان دي
څوک سپينږيري دي ځوانان دي

هم تور سري ، ماشومان دي
څوک تنکي تنکي ځوانان دي

دوي کې مينه ده ورورې ده
پاک احساس ، مسلماني ده

دوي په تمه د ژوندون دي
په امید د سباوون دي

ای د دې کاروان څاروانه
لږ خبر شه د کاروانه

ستا غفلت کې نابودي ده
ستا همت کې زندګي ده

لږ دمه شه ای مغروره
ځان فارغ کړه له غروره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو کی زمریان لري
ژڼي اتڼ چیان لري
خلکو د پکتیا سیمه
ښه ښایسته ځوانان لري

لوړ نام او نشان زموږ
دا د اسیا بام زموږ
څومره لوړ شهرت لري
لعل د بدخشان زموږ

دروند په زیارتونو دی
ځای د طاعتونو دی
دا د غزنویانو کور
زړه د تاریخونو دی

لاړ به شو مزار ته بیا
د روضې دیدار ته بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال به د ایمان وکړو
د الله دربار ته بیا

دا مو دقومو کلی
دا مو د دودو کلی
لوړعالي کلتور لري
دا مو د نیکو کلی

لوړ په تول جهان دی
دا کور د افغان دی
دا مو د پلرو کلی
دا افغانستان دی

کال ۲۰۰۲
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاروان

دغه ځوک دی چې ځاروان دی
رهنما مو د کاروان دی

دا مو خپل که اجنبی دی
که مو خپلو کې پردی دی

دوی کې لویه ځان ځاني ده
راته ښکارې بې ایماني ده

دي بې لارې ټول منزلونه
تورې شپې دي ګړنګونه

په بې لارو ، لارو سر دی
د کاروانه بې خبر دی

هر یو ځان ، ځانله غره دی
که ځاروان دی که ساده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په پوهــــه علمیت مري
د هغــــوی شتـه دوعــا ګوی

چې په جهـــل کې پیــدا شي
خدای دې نکړي چـــا ته لوی

چې په ســـــه لاره سر دی
افتخـــــار په داسې څوی

نورو صلحـه کې ژوند تېر کړ
مورږ په جنـګ کې شو را لوی

***

۲۰۰۹ - ۸ - ۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

داخه حال دی

دغه خوب دلیدو نه دی
نه خوبونه دلیدو دي
داحالت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

څه تیارې دي خپرې شوي
سمه او غریبې دی نیولی
دی وحشي وحشي شیبو کې
دا فرصت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

ددی شنه اسمان تر څنګه
دا زخمي زخمي وختونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸

دا دهشت دلیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

پرهارونه مرګ او ژوبله
دبې رحمو قا تلا نو
د ظالمو جابرانو
دا وحشت د لیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

حالتونه توفاني دي
اوس وختونه توفاني دي
ای د وخت سالار تربوره
ستا خصلت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

نن دخدای د بنده ګانو
ډېر بې حده سپکه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربه ستا دربار دی لوی
موږ یو ټول ستا ثنا ګوی

ته عزت چا ته نصیب کړې
څوک ذلیل کړې سیاه روی

تفاوت لري خالقه
ستا مخلوق په رنګ او خوی

یو هوښیار کوي کارونه
بل جاهل بې ادب لوی

څوک ظالم خانه خرابه
دی مکاره دروغګوی

ربه تا دي پیدا کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک عاجز ځوک فضول ګوی
تــکبر چې پـــــــکې نه وي
هـــا عالم د عقلـــــــــه پوی

۷۲

چا چې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
ته سزاوارېې ربه
د عبادت مدام
که مو نصیب شي چېرې
ستا مرحمت مدام
شېطان رټلی ګنو
تا فرمایلي دي
چا چې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
لاس په دعا یو ربه
ته مو سبحان یې
ته مو پوره کړې حاجت
ته نګهبان یې
افغاني ! ستا په لار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه منلي دي
چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
۲۰۰۹ - ۵ - ۲۰

۷۵

دا قیامت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

ای ددې زمان انسانه
سره یو شه یو همت شه
یو ه چیغه د غیرت شه
نور غفلت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

تر دې غلو او ګیدړانو
داوحشي ، سړي خورانو
ترینه خلاص مظلوم انسان کړه
دا ذلت دلیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کال ۲۰۰۷ مهاجرت

زخمي زړه

شيخه نور کله زه تسبيح شمېرم
زه مې زخمونه د سينې شمېرم
ګيله مې ځکه د خپل ځانه راځي
خپل صداقت دا ناکردې شمېرم
چې په وفا او صداقت مړه شوي
د هغه خلکو هډوکي شمېرم
د زړه باغچه مې ټول زخمي زخمي ده
د رغيدو يې ورځې شپې شمېرم
د پيوندې زړګي نه څه غواړې نور
نه ستا وعدې نه مې ګيلې شمېرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زړه په کوم رنګ چې تسپې اړوي
زه افغانی مې شوګیرې شمېرم

فرانکن کلینینک-باد کیسینګین
۲۰۰۸/ ۸ / ۱۷
جرمني

۱۱

نیک عمل

دنیا د نیک عمل ده
بدان رټلي دي
چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
دنیا دنیک عمل ده
بدي په کار نده
دا بد عمل چې پرې ځي
دا سمه لیار نده
پرهیز ګاران د دنیا
پاک او سپېڅلي دي
چاچې راستي کړي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب ته منلي دي
دا دنيايي كار او ژوند
هسې روان دی نا
چې څوک پرې نه پوهيږي
غافل د ځان دی نا
د خدای رښتنی مخلوق
پرې پوهيدلي دي

۷۴

پرواز دې زړه غــواړي وزر دې نـــه وي
د بـــې انـــصاف درزي دظلـــمه وروستـه
کالي دې جــوړ وي خو تــېر دې نــه وي
داسې وخـــتونـــه د نيمګـــړو هيلـــو
کلـــه پېښيږي چـــې هنـــر دې نــه وي
يا کـــه پـــه هر څـــه بانـدي پوه يې مګر
پـــه لاس کې زور نلـــرې زر دې نـه وي
داسې تنـــدی هـــم پـــه داغلـــو ارزي
چـــې خوښې نلـــري اختـر دې نــه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــو خــوږ ارمان لرو پــه زړو کې ربـه

چې نور جنګ نـه وي ستمګر دې نه وي

خاونــده بــیا هـغه وختونــه غـواړو

پښتانــــه یو کړه لرا و بر دې نــه وي

۲۰۰۹ - ۵ - ۴

د مینې رنګ

یاره ستا په اننګو کې
چې د چا د وینې رنګ دی
زما د پاکې مینې
حقیقت پکې څرګند دی

ما ویل سترګې دې خوږې دي
دې ویل تورې په رنجو دي
ما ویل مینه دې سور اور دی
دی ویل یار زما ملنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل زما سره اشنا شه
دې ویل زموږ کلي ته راشه
ما ویل مینه رسوا کیږي
دې ویل دا دمینې خوند دی

۱۲

ما ویل ښکلې دې ځواني ده
دې ویل مینه رسوایي ده
ما ویل زه دې لیونی کړم
دې ویل یار مې غنم رنګ دی

ما ویل سپینه خوله دې راکړه
دې ویل مینه کړې بې باکه
ما ویل زړه ته مې نژدې یې
ویل زه شمع یار مې پتنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل راشه مازیګر ته
دې ویل دربه شم ګودر ته
ما ویل لاره به دې څارم
ویل منګی مې شین په څنګ دی

۲۵/ ۴ / ۲۰۰۷

۱۳

چې بام څڅېږي او خټګر دې نه وي
دا تنهايي به څه لذت ولري
په کور کې ناست يې او دلبر دې نه وي
د داسي وصله نا اميده يې تل
واده دې کړی وي پسر دې نه وي
چې د اشنا په تمه تمه ناست يې
ورځ دې اوږده شي مازيګر دې نه وي
يا په چرتونو او فکرونو د يار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــپه دې اوږده شي او سحر دې نه وي

د شــوګـــيرو د خپل جانـان نـــه وروسته

خـــوب دې راغلى وي بستر دې نـــه وي

چې غـــريبي او بــې وسي وي مــــدام

پـــه تبه پروت يې او ډاکتر دې نـــه وي

چې کلـه کلـــه خـــوشحالي پېښه شي

٧٢

نيمګړې هيلې

د ژونـــد بهـــير پـــه بيـــړه بـــيړه درومي

تل خوشـــحالــي اود زړه سر دې نه وي

کلـــه نا کلـــه داســـي ډ بـــر پيښيږي

چې څـــه کرې حاصل او بر دې نـــه وي

داسي هستي زميندارې بـه څـــه کړې

ځمکه دې ډ يـــره وي بزګـــردې نـــه وي

او يا د ځمکې د حــاصل نـــه ورســـته

(c) ketabton.com: The Digital Library

فصل دې پوخ وي او لوګــر دې نــه وي
هــغه تنـــها د بــېوسۍ موقـــعه کې
مشکل دې ډېر وي کمک ګــر دې نه وي
ملیاره !تــه بــه هم خوشحالــه نــه وې
چې نیـــالګي کېنـــوې ثــمر دې نه وي
ژمی بـه څنګه پــه خوښۍ کې تېر شي؟

پاکې هیلې

هغه څه چې مو په زړه کې هوسېږي
زمونږ هیلې دي منزل ته به رسېږي

دغه هیلې ډېرې پاکې او سوچه دي
چې ملګري مو د ژوند او همېشه دي

دا ژوندون د امیدونو لوی جهان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه تل په هلو ځلو کې انسان دی

د مادي دنیا متاع پسې به گرزي
خو اخر به د نیستۍ په طرف پرځي

چا چې بل انسان ته کړی دی خدمت
دا حتمي ده چې بیا مومي به عزت

ځینې شته دا سې کسان چې مضري کا
چې تاوان درته رسیږي خوشحالي کا

دوی په خپله په تلاش کې د ضرر دي
خدای وهلي ځان نه کله با خبر دي

څوک چې چاته کوهی کني هغه خپله
په کوهي کې به یې ځای وي تل ترتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د بخل او کینې نه نه مړېږي
نا روا دی هېڅ منزل ته نه رسېږي

تکبر دا د جاهلو خلکو کار دی
په دنیا باندی تل کله اعتبار دی

پاکې هیلې د انسان او انسانیت
درته ښایي که دې ګران وي خپل عزت

ربه ته د مور او پلار یې نګاهبان شې
دا مو هیله دا امید دا مو توبه ده

تا پیدا کړو ته مو وژنې ته مالک یې
ستا ورحم او کرم ته مو سجده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه ته يې جنتونه ور نصيب کړې
ښایسته پېغله غزال جان مو ستا میلمه ده

۲۰۰۹ - ۳ - ۱۷
اشفنبورګ والډفریتوف
جرمني

۷۰

ځوانیمرګه غزال

زموږ کلي زموږ ښار کې انګازه ده
جګه شوي د ښکلا نن جنازه ده

خښوي نن نامراده ارمانونه
د غزال د پېغلتوب ورستۍ شپېه ده

نن د زړونو د داغونو حساب نشته
د غربت د ماتمونو یو بیلګه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وير کې هر يو ډېر دی ژړېدلی
که سپين ږيری يا که ځوان که بېګانه ده

ارمانونه د ځوانۍ نن خاورې کېږي
عجيبه شانې د غم بده شېبه ده

پدې خلکو نن د غم د پاسه غم دی
پدې کلي نن راتاو د غم څپه ده

د اخلاص لاره مدام د پيروزي ده
د انصاف تله قانون د پادشاهي ده

افغانی دا صداقت لوی عبادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت چې در رسېږي قناعت دی

جنوری ۲۰۰۴ جرمني

۱۲

مهاجر

زړه کې چې مغروره او کاکه یمه
داسې معلومېږي چې ساده یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته په پردي وطن کې ژوند کوم
هر څه خپلوم ځان بيګانه يمه

ګوري راته تل دوی په پردي نظر
هسې زه د څو ورځو ميلمه يمه

۲۰۰۷ / ۴ / ۲۴
مهاجرت

۱۷

د نازو او د ملالې خدمتګار دی
خپل ولس ورته د هر څه نه دی ګران

(c) ketabton.com: The Digital Library

همېشه دی د ټاټوبي په خدمت کې
تل نازېږي په تاریخ د لوی افغان

ربه ته د با احساسو ساتندوی شې
لوړ همت راته ښکاره شو افغان ځوان

....
۲۰۰۹- ۳- ۲۲

۲۸

افغان ځوان

چې خپل ژبې ته خدمت کړي په ښه شان
په مرچل کې ورته پروت دی د افغان

نازولي يې مدام خپل مشران دي
احترام ورته کوي په هرزمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې ځوان دي هم ساتونکي د سنګر دي
د دښمن سره يې لاس دي په ګريوان

لوړ احساس يې د وطن څېره کې ښکاري
ربه ته د دغه ځوان شې نګهبان

ډېر غمخواره استعداد راته ښکاره شو
په خدمت د خپل وطن کې افغان ځوان

د ميرويس او احمد شا بابا خدمت ته
شپه او ورځ يې يوه کړي په ايمان

د زړه باغچه

دزړه باغچه کې درته ګل کرمه
رامبيل، چمبيل، نرګس، سنبل کرمه
دا به وعده راسره کړې جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګلو سیل له به راځې جانانه

د زړه باغچه کې درته خیال جوړوم
د ښاپیریو پکې ټال جوړوم
زما دا هیله به منې جانانه
دګلو سیل له به راځې جانانه

زما د پاکې مینې ښکلي بڼ کې
ستا د ښایسته حسن منلي بڼ کې
د وفا لاس به راکوې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

زما د مینې او سرو ګلو باغچه
د رنګینو ،باغ او بلبلو باغچه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا له خزانه به ساتې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

ترڅو پدې باغچې خزان ګډ شي
په سرو ګلونو مې تالان ګډ شي
پاس په لیمو به قدم ږدې جانانه
د ګلو سیل له به راځې جانانه

/۲۰۰۷ / ۴ / ۱۰

جرمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې زه به خپل منزل ته رسم
په حقیقت کې په بل رنګ راغلم

د پاکو هیلو ، ارمانونو ښارنه
زه افغانی تری ګیله من راغلم

۲۰۰۸ - ۳ - ۱۸
مهاجرت

ګیله مند

زه د حالاتو نه په تنګ راغلم
د خپل تدبیر سره په جنګ راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې ښکل به کړم روښانه لاره
په سرنوشت کې د پتنګ راغلم

زه د خپل ملک د پادشاهي په هیله
خو په حساب کې د ملنګ راغلم

ما سره ښکلي ارمانونه زړه کې
خو نامراده ترې په ځنګ راغلم

هغه حساب چې مې د ژوند درلوده
زه په مسیر کې د نیرنګ راغلم

لیونۍ

د فکر تال کې زنګیده لیونۍ
بیا په زړګي مې وریده لیونۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مې د زړه ورته داغونه شمېرل
دا بې پروا وه خندیده لیونۍ

هسې بې درده بې احساسه نه وه
ځما په مینه پوهیده لیونۍ

ما چې اظهار ورته د مینې کوه
لکه د ګل به غوړیده لیونۍ

افغانی څومره ښې شیبې تېرې شوې
چې په مالت کی اوسیده لیونۍ

۱۰/۱/۲۰۰۸

مهاجرت

۲۰

غزل

زړه چه شی بی شوره بس دعشق د کوره ووځی
یار ورته اغیار شی د زړګی د زوره ووځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه د بې مينو ښار دزړو تسل په څه کيږي
دا چې د يار مينه يې د فرض د پوره ووځي

عزم فولادي د يار په مينه کې په کار دی
ژوند دنا اميده ارمانو د توره ووځي

ژوند دپاکې مينې ، پاکو هيلو سره ښه ايسي
ګوره چې مين د ناکردو داوره ووځي

هسې چې ښايست يې د اشنا په اننګو کې دی
هسې يې غزل دنا اشنا انځوره ووځي

۱۲/۱۲/ ۲۰۰۲

شوګيرې

زه لـه حيـــــا يار ته کتلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزړګي راز ورتـــــه ویلی نشم

دیار منت مې په لیمـــو قبول دی
د بل احســان په ځــان منلی نشم

داستــا په مینه محبت کې اشنـا
دهــجر ژونــد نور تیر ولی نشم

ستا به پدې کله یقین پیــدا شي
زړګی لــه تا نــه صبرولی نشم

ها ستـــا د کلي دکوڅو یادونه
خـــوږې شیبې یې هیرولی نشم

افغـانی ژوند په شوګیرو تېرېږي
باران د او ښـــکو درولی نشم

۲۰۰۹ - ۷ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تنګ نظره دتعصب لېونيان
د افغانانو کار او زيار ورانوي

اغيار به دا ارمان تر ګوره ويسي
چې د افغان ولس ګلزار ورانوي

افغاني ! زمونږ د پرګنو يووالی
د دښمن ځاله او اعتبار ورانوي

۲۰۰۹ / ۳ / ۸
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلیواله

د کلي مينځ کې د پنجو په څوکو تلله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

د سیخکو کتار يې جوړ وه د اوربله ځینې
په یو نظر يې زړګی ویوړه د ګوګله ځینې
په سرو منګلو یې لاس تېرکړه د کاکله ځینې
په هر قدم کې لکه لښته ماتیدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

خپلو همزولو سره وتې په چکروه نه
ښکلی موسم د پسرلي او مازیګر وه نه
د پلو لاندی پټ کاته یې په هنر وه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجنو مینځ کې لکه شمعه بلیدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

یو یې په غاړه سور کمیس ګل بخمل وه نه
په جګه پوزه د چار ګل یې جلوبل وه نه
دا خوشبویي چې په ګډا ترې د سنبل وه نه

په افغاني لباس کې ښکلې ښکاریدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

۷/۱/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

درحمان بابا مزار

چې د رحمان بابا مزار ورانوي
د پښتنو ستر افتخار ورانوي

دا د فرهنګ او د ادب دښمنان
زموږ کلتور زموږ یادګار ورانوي

زموږ تاریخ ته دوی په سپکه ګوري
دوی زموږ ځلې او منار ورانوي

نن د صوفي عبدالرحمان په پلمه
د تصوف پلونه او لار ورانوي

دوی د انصاف او انسانیت نه لرې
نن که رحمان سبا انصار ورانوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر قدم کې مایوسي ده
په سلګو کې چې اوسیږو

که لوی خدای مو مهربان شي
د رحمت په موږ باران شي
په وطن کې مو وروري شي
خپل باندو کې چې اوسیږو

ربه موږ هم بنده ګان یو
د یو خوږ ژوند په ارمان یو
(کاش چې ورکه محتاجي شي)
امیدو کې چې اوسیږو

افغاني وطن سور اور شو
تر اسمانه لوګی خپور شو
اه فریاد او بیوزلي ده
تورتمو کې چې اوسیږو

۲۰۰۹ - ۲ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جانان غم

د شوګیرو به درته څه ووایم
د ژړیدو به درته څه ووایم
چې دې په مینه کې لوګی لوګی شوم
د نا کردو به درته څه ووایم
د جانان غمه لیونی دې کړمه
د رغیدو به درته څه ووایم
چې په وعده باندې وفا ونکړې
د تش وعدو به درته څه ووایم
ګیلې مې ډیرې په زړګی تیریږی
ددې ګیلو به درته څه ووایم
زړه مې د مینې په دریاب لاهو شو
د ډوبیدو به درته څه ووایم
د افغانې زړګي کې مینه د یار
د هیریدو به درته څه ووایم

۲۰۰۸/ ۲/ ۲۰
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجونو ميره

((ما يې تماشه وکړه تله چې د چمن په لور))
((دا د نجونو ميره وه لاړه د ګلشن په لور))
ما يې تماشه وکړه تله په مکيزونو کې
مسته چې په ناز قدم اخلي په ګلونو کې
حسن ده ښکلا ده دانه ځي دفيشن په لور
دا د نجونو ميره وه لاړه د ګلشن په لور
ما يی تماشه وکړه ده د سردرو ښکلا
سروه د بوستان په قد ده دشنو باغچو ښکلا
حوره په ښايست ده دا ځی باغ حرم په لور
دا د نجونو ميره وه لاړه د ګلشن په لور
دا دنجونو ميره ده ښه ښکاري همزولو کې
دا سې وطني ښکلا نشته پدې نورو کې
ځار تر افغانی حسن ځمه دوطن په لور
دا د نجونو ميره وه لاړه دګلشن په لور

ديسمبر ۲۰۰۴
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاش د خپل وطن بزگر وای
یا چوپان وای یا کارگر وای
اوس په بل ملک کی نوکر یو
په چرتو کې چې او سیږو

دلته بل رنګ ترانې دي
دلته بل شان ته نغمې دي
موږ د خپل مالت نه لرې
په میرو کې چې او سیږو

نه ځما د کلي خوند شته
نه هغه د یاري رنګ شته
دلته مینه بازاري ده
په دوکو کې چې او سیږو

دلته زړونه دي مات شوي
د مستي نه دي ولیدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا وطن

دا مورږ څومره بد نصيب يو
په پردو کې چې اوسيږو
نه د ځان نه د قريب يو
غير ملکو کې چې اوسيږو

وطن مور وطن عزت دی
وطن مينه محبت دی
اوس مو وران دی د زړه کلی
شوګيرو کې چې اوسيږو

دغه څوک دی چې يې وران کړو
نن احتياج يې د جهان کړو
دا دکوم ظالم له ظلمه
تورو شپو کې چې اوسيږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړي

مانه د زرګر د دوکان
خيالي پاولي غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
زرګره نقد ې روپۍ واخله
مانه اشنا د لاس بنګړې په خپل مرضي غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
اشنا ځما نه مرور دی
د لاس بنګړي مې خوږ اشنا په بې صبري غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
بنګړي د يار په لاس کې خوند کړي
په سپين مړوند د بنګړو شرنګ ښکلې ځواني غواړي
سپينې ليچې تشې ګرزي
ليلا ځمانه شنه بنګړي غواړي

۲۰۰۷/۱۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

زه افغان یم خپل وطن راباندې ګران دی
اتحاد او ورور ولي ځما ارمان دی

چې یې مینه د وطن یې ده په زړه کې
افغاني دا هموطن را باندې ګران دی

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو دا ظلم دا وحشت به وی تر کومه پورې؟
خاونده ستا د قدرتونو نه به مو تمه وشي ؟

دغه ناتار چې نن سبا په ولسو روان دی
ددې وحشت دختمیدو نه به څه تمه وشي ؟

که داسې نه وي نو راپاڅه ای مظلوم ټبره
یو لوی تحریک د ولسو نه به څه تمه وشي

افغاني ستا کلي باندې چې ورانوي نه ګورې؟
ددې ورانکار سړي خورو نه به څه تمه وشي ؟

۲۰۰۹ - ۱ - ۲۹
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه تمه وشي ؟

دغه تغير او بدليدو نه به څه تمه وشي ؟
د جهانخوارو د وعدو نه به څه تمه وشي ؟

دا به رښتا وي هغه څه چې دوی وعدې ورکوي؟
د نوي مشر تدبيرو نه به څه تمه وشي ؟

خلکو د ظلم او ورانکاره سرمايي نظام نه
ددو هوښياره لېونو نه به څه تمه وشي ؟

روزګار به بيا خپل ازموينه را څرګنده کاندي
زموږ د بربادو ارمانونو نه به څه تمه وشي ؟

هغه ظالم پاچا د ظلم دانجام نه وروسته
د دغه ځوان د کړو وړو نه به څه تمه وشي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که خپل که بیګانه ده

چا وران کړو دا وطن چا ترې لوټ کړې خزانه ده
که خپل که بیګانه ده
چې خپل یې ورانوي بیا د پردو نه څه ګیله ده
دا څنګه زمانه ده ؟

هر چا تر خپله وسه دا وطن کړلو خراب
څوک ناست دی بلډنګو کې په ډالر کوي حساب
څوک پروت دی په خیمه کې له یخنۍ نه شو کباب
هر چا ده غړولې د خپل خوښې ترانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

په نوم د عدالت دی خو خیانت پکې چالان دی
غریب پدیې وطن کې د ماړه نس په ارمان دی
دا ملک چاته جنت چاته په مثل د زندان دی
هستي یې رانه لوټ کړه د ډالرو یارانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک لاړه تر کیهانه موږ په خپلو کی جنګیږو
پدې عصر وزمان کې د پردو په ډول ګډیږو
نفاق او تربګني کې هېڅ مطلب ته نه رسیږو
وطن په نامه یو شئ صرف همدا یوه چاره ده
دا څنګه زمانه ده ؟

ټینګ عزم افغانی او ورورګلوي مو سعادت دی
وطن ته د بادردو هیواد والو ضرورت دی
یووالی اتحاد زمونږه پوهه دی همت دی
وطن به شي اباد که دا مو عزم او اراده ده
دا څنګه زمانه ده ؟

۲۰۰۸ / ۲/ ۲۵

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل به خجالته وي ستا ښکلي رخسار نه بيا
لرې به اغيار شي ياره ستا راتلو سره

زه خو د وفا تمه صرف خپل اشنا نه کړم
زړه به مې قرار شي ياره ستا راتلو سره

ما دې د ښايسته حسن لوړ انداز ليدلی دی
ژوند به لاله زار شي ياره ستا راتلو سره

زه په افغاني رسم يار ته تمه ، تمه يم
خلاص به انتظار شي ياره ستا راتلو سره

----

۱۷ / ۱ /۲۰۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاره ستا راتلو سره

باغ به مې ګلزار شي یاره ستا راتلو سره
ژوند به نوبهار شي یاره ستاراتلو سره

یاره ستا د ښکلي مخ چرته هم ثاني نشته
زړه به ځوان مالیار شي یاره ستا راتلو سره

هسې محبت چه کړی توربورا په ګل باندی
داسې به روزګار شی یاره ستا راتلو سره

زړه خو ستا د خوږ زړګي خوږ نظر په تمه دی
روغ به دې بیمار شي یاره ستا راتلو سره

ښکلي ارزوګانی دي ښکلو ارمانو نه سره
ورک به مې تلوار شي یار ستا راتلو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیبره

خیبره ستا لیدو ته د ځلمو سره درځم
ستا جګو جګو غرو ته د پښتو سره درځم

اغیار که چیرې لار کې د اغزو دامونه کیږدي
هیڅ ډار مې ترې نه شي ابله پښو سره درځم

زما د نیکو کورېې تاکې ښکلي تاریخونه دي
میړانه نارینتوب او د اسرو سره درځم

پردی که په خپل زوراو په طاقت باندې نازیږي
زه خپله پښتونوا له او شملو سره درځم

دا ستا په سردرو کې د میړانې هدیرې دي
مزار ته یې د سرو ګلو غنچو سره درځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنوری ۲۰۰۷

۳۰

توپیر

ما د خیالونو د باغچو ښاپیرۍ
دهوسونو د دنیا ناوکۍ
په سمه ورځ او په رڼا ولیده
ما یوه ښکلې تماشا ولیده
زه د حسنو میلمه شوم
د ښاپیرو میلمه شوم
هلته زه پوه شوم په دې
چې دخوندونو او خیالونو دنیا
د هوسونو دنیا
درڼا ورځې د خوندونو سره
خوږو وختونو سره
تعبیر په څه انداز دی
توپیر په څه انداز دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیسمبر ۲۰۰۵

۳۱

د یار مینه

د یار مینه زوریدل دي بل څه نه
په سوراورکې سوزیدل دي بل څه نه

چې د چا په زړه کې اور د مینې بل شي
مایوسي ده ژړیدل دي بل څه نه

د پتنګ د مینې بد شانته انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل څه نه

د جانان مینه د سره قرباني ده
په سوراور ورته دنګل دي بل څه نه

۲۰۰۸- ۳ - ۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو به خپل میځ کی جنګونه کوو
د بل په لمسه وروړ وژنه کوو
څه بی حسابه مو تورسری ، ماشومان مری
له هری خوا نه افغانان مری

دلته کی مینه محبت مری
دلته افغان دلته همت مری
دلته ناهید او د نازو انا لمسیان مری
له هری خوا نه افغانان مری

راځی ای ټولو ډلو ډلو خلکو
په بیلو لارو ویشل شوو خلکو
که یو لاس نشو هم وطن هم موایمان مری
له هری خوا نه افغانان مری

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰۰۹ - ۸ - ۴

۵۳

یووالی

لا تر څو به زموږ ګران وطن ورانیږي
لا تر څو به زموږ کلی لا نړیږي

ورنو لږ څه د تدبیر نه کار په کار دی
په یووالي باندې هر مشکل سمیږي

چې یووالی وروڼو ګلوي یې په نصیب شي
افغانی وطن به خا ماخا جوړیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- ۹ - ۲۰۰۷ کال
مهاجرت

۳۲

حالت

زړه ته کله کله راشي مايوسي
خفه کېږود نااهلو په دوستي

که له يو خوامو هجران زړګی کباب کړ
بيا د بلې خوا دی غم د بې وسي

عاقبت به مو وکومې لورته بيايي
چې رټلی ګڼو ژوند د سالوسي

د خوارانو سره خوار يو موږ په طبع
د خانانو دود موځانله لمسوي

موږ چې وګورو د ماتو زړونو خلک
پرې زور ېږو ډېر بې حده په راستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د عدل په بازار کله ورګډ شو
د سرو ، سپينو فرق يې وينو سم دستي

۳۳

په کوزاو بر کی

په کوزاو بر کی نن بی شمیره انسانان مری
له هری خوا نه افغانان مری

څوک د طالب څوک ترهګر په نامه
څوک داجیر څوک دنوکر په نامه
زموږ زاړه زموږ تنکی، تنکی ځوانان مری
له هری خوا نه افغانان مری

دنیا روانه ده کیهان لټوی
په علمیت کی ټول جهان لټوی
زموږ مکتب زموږ شاګرد پوه استادان مری
له هری خوا نه افغانان مری

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ انسانیت او عدالت یادو
موږ تل انصاف او صداقت یادو
خو په عمل کی هم منصف هم مسلمان مری
له هری خوا نه افغانان مری

۵۲

راشه چه سپرلی دی شم

راشه چه سپرلی دی شم گلزار دی شم
راشه چه د بدی ورځی یار دی شم
ستا د پاکی مینی محبت کی یار
ژوندشمه ورمه شمه بهار دی شم
نه شته بله لار نه بل تدبیر چیری
راشه چه مرهم دی شم قرار دی شم
ته ما ته په مینه مینه وگوره
زه به دی لمبه شمه انگار دی شم
ما سره جذبه د ه محبت زړه کی
راشه چه کاکل دی شم سینگار دی شم
مینه د اخلاصه سره خوندکوی
راشه چه د مینی وفادار دی شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسکه غاړه زیب لری امیل سره
راشه چه د سپینی غاړی هار دی شم
شرنګ دی د پایزیب په زړګی ښه لګی
راشه چه پایزیب دی شم شرنګار دی شم
۲۰۰۹ - ۵ - ۲۲

۵۱

مور پر په مینه د اشنا هسې صادق یو
چې مجنون ورته عاجزدی په دوستي

افغانی چې د کوم چا په مینه سوزي
د هغه نګار په مینه کړي مستي

کال ۲۰۰۵ مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده

دغه چته ښکلا ګوره
وای په مینه نه رسیږم

خپله مینه کې لمبیږي
وای په چل یې نه پوهیږم

مینه اور مینه سیلاب دی
مینه ژوند مینه کتاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه پوهه ده علمیت دی
مینه کار دی شجاعت دی

مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه شرنګ دی یو رباب دی

۳۵

دا مو په خپله په ځان وکړه
چې د پردو په لمسون خپل کور ورانونه

راځی چې خپل وطن اباد کړو
تر څو به ګالو د پردیو پېغورونه

وطن د ټولو شریک کور دی
دا دشمنان مو په قومونو بیلوینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اتفاق نه هرڅه جوړ شي
راځی چې یو کړو افغاني خواره قومونه
----
۱۲ / ۱ / ۲۰۰۸

۵۰

زموږ مینه زموږ ګران افغانستان دی
زموږ مینه زموږ ژوند زموږ ایمان دی

بی وطنه چې او سیږي په غربت کې
خوږ ژوندون ورته په مثل د زندان دی

زموږ مینه زموږ هیله ده ارمان دی
اتفاق او ورورګلوي د هر افغان دی

دا وطن په ورورګلوۍ باندې جوړیږي
په یووالي باندې هر مشکل اسان دی

دوطن غیږه کې مې کور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته پردي مالت کې خوب کله راځينه

دوطن خاورې به رانجه کړم
دا پرديسي ژوندون مې هردم زوروينه

چې مو تاريخ ته نظر وکړو
جګې شملې مو د پلرو را يادې شينه

۴۹

مينه بحر دی طوفان دی
مينه دا فانی جهان دی

مينه ښه شانتې نغمه ده
يوه ښکلې ترانه ده

دا د ژوند مانا ده مينه
هم د خوند مانا ده مينه

څوک د خدای سره کړي مينه
د عقبا په لارې سر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک په دی فاني جهان کې
د ریا په لارې سر دی

مینه کور مینه دلبر دی
مینه زوردی او هم زر دی

څوک د کار سره کړي مینه
څوک مین په خپل هنر دی

څوک روزګار سره کړي مینه
هم پیشوا دی هم رهبر دی

د یار مینه زوریدل دي
په سور اور کې سوزیدل دي

د پتنګ انجام د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لمبو کی لمبیدل دي

د مین په برخه ګوره
مایوسي ده ژاړیدل دي

د جانان مینه د سره
(په سور اور ورته دنګل دي)

۲۰۰۸/ ۱/ ۹

۳۷

زموږ مینه

دا د مینې عجیبه لویه دنیا ده
څوک په مینه کې مجنون څوک یې لیلا ده

چې په مینه محبت کې دی تېر شوی
مینه کړې ده درخو ده که رابیا ده

مینه ثه ده مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه پوهه ده علمیت مینه کتاب دی

د یار مینه زوریدل دي بل ثه نه دي
په سوراورکې سوزیدل دي بل ثه نه دي

د پتنګ د مینې بد غوندې انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل ثه نه دي

۴۸

دلته ستړې بادشاهۍ وې
ډیرې لوې امپراتورۍ وې

ثوک چنګیز په شان مغرورؤ
نا پیلون هم لوی باتورؤ

لږ عبرت ژوندته پکار دی
کبر جن سړی تل خوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن دا مست چې پــه ډالر دي
دوی د ځــــانه بې خبر دي

سبا خــــدای له په رفتن دي
بس محتـــــاج د یو کفن دي

»»»
۲۰۰۹ - ۸ - ۲۷

۴۷

تر څو به دا نفاق وي

راځئ چې جوړ کړو دغه وران کلي کورونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

راځئ چې یو کړو دا خواره واره قومونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

ګودرمو وران پېغلې سرتورې شولې
د ورور ګلوۍ خبرې نورې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي باندې مو رانسکورې شولې
ځوبه د بل په لمسون خپل کورورانونه
ورونو ترڅو به دا نفاق وي

دا وطن مینه غواړي کار غواړي
بیا جوړولو ته یې زیار غواړي
ښکلو باغچو ته یې ملیار غواړي
ترڅو به اورو د پردیو پېغورونه
ورونو ترڅو به دا نفاق وي

ورونو تدبیر او علمیت دی په کار
لوړ شجاعت او صداقت دی په کار
بیا رغونې ته همت دی په کار
راځی پوره کړو د کالونو ارمانونه
ورونو ترڅو به دا نفاق وي

دا مو د کلو او باندو وطن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښایست د منظرو وطن دی
د ولسونو ، پرګنو وطن دی
سره جرګه کړو افغاني ټول ولسونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

۳-۸- ۲۰۰۷ کال مهاجرت

موقعه

دا ژوندون یوه موقعـــه ده
د چاته لنـــډه چا اوږده ده

دا مـــوقعه ده هغه چاله
چې فرصت لري سبـــا له

خو په هر شي کې انجام شته
څوک صادقه هم بدنام شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه او ښــه خلک تیر شوي
بد په بد نامــــــه یاد شوي

خـــــاطرې ترې پاتـه کیږي
نیک په ښه نامـــــه یادیږي

د ژونـــــدون په پړاوو کې
په وختــــــــونو زمانو کې

ډیرۇ ستر ستر قدرتــــونه
د بــدبې وې مقـــــــامونه

ګډ شوه په ډول د اجنبي رنګ په رنګ
څه بې وقاره حیثیتونه تېر شول

هسکه شمله مو د نیکو شوه ټیټه
د پردو رسم او رواجو نه تېر شول

دا بې فرهنګه د فرهنګ تر نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د کلتور او له دودونه تېر شول

د ا د تاریخ او افغانیت دښمنان
دوی مو لستوڼي کې مارونه تېر شول

افغاني ! نه رسي منزل ته هغوی
چې د وطن او ولسو نه تېر شول

۲۰۰۸ - ۱۲- ۲۸

برول - جرمني

۴۵

ځوانیمرګه اوزلیم

یو ه مینه یو ه ناز یو ه ادا وه
یو ه ښکلې نازنینه دلربا وه
خوږې سترګې محبت سره اشنا وه
هغه لاړه د عمرونو مسافر شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړه مور او پلار يې په غم ژاړي
د ځوانۍ د مرګ بهار يې په غم ژاړي
زموږ کلي زموږ ښار يې په غم ژاړي
اوس هغه د مور او پلاره مرور شوه

تر سهاره پرې د غم اوښکې جاري دي
مور او پلار يې اوس د غمه لېوني دي
نا اميده په ژړا خپل او پردي دي
په ځوانۍ کې دا پېغلوټه چيرته سر شوه

۴۰

نن اسمان دی په دې کلي راولېدلی
دلته هر سړی بې حده زوریدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ماتم کې هر څه ځان دی خپل ګڼلی
ښه ځواني یوه ښکلا نن د نظر شوه

ربه ستا دنیا ده لویه ته بادشاه یې
هم د خان هم د غریب هم د ګدا یې
ته په خپله په خپل کار باندی اګاه یې
نن خور لانه مې د لور خاورې په سر شوه

۲۰۰۷ /۲/ ۲۰۰۷ ماین اشف جرمني

حالات

په مونږه څومره چې وختونه تېر شول
هومره عبث میاشتې، کالونه تېر شول

دا به تقدیر وه که مو خپله ګناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوند مو څومره کړاونه تېر شول؟

خلک ښه ژوند ته ترکیهانه لاړل
زموږ عبث ټول فرصتونه تېر شول

دغه حالاتو په موږ څه ونکړل
زموږ روزګار کې ټول غمونه تېر شول

یوه لحظه ارام مو ونه لیدو
څه ناکراره مو فکرونه تېر شول

خپلو مینځو کې جنګوي افغانان
څومره وحشت څومره ظلمونه تېر شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره شو بې قدره په بل ملک کې چه اوسېږو
دلته هر قدم کې د افغان په نوم زورېږو

ټول عیب په نفاق کې دی په دې هم نه پوهېږو
وران شو د شملو وطن د کلو او بانډو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

راشئ خوږو ورنو سره یو شو د افغان په نوم
څو به دا نفاق وي چه بېلېږو این او ان په نوم
لاس د وروري ورکړو د اخلاص او د ایمان په نوم
جوړ کړو افغاني وطن د سولې او جرګو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

د نیکو وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل وطن مو وران شو شو محتاجه د پردو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

دلته مجبوری ده هر قدم کی تکلیفونه دی
دلته بی وسی ده هری خوا ته پیغورونه دی
بل غوندی قانون دی مایوسی ده زحمتونه دی
هر قدم پردی دی راته ښکاری د میرو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی دپلر او دنیکو وطن

څه خو په وطن کی ډیربی شمیره شهیدان شول
ډیر نور د ابرو خلک بی کوره بی کاروان شول
څوک بیا په پردی وطن کی پاتی په بیابان شول
دا نسل لا پریږده چه مو وران شو دلمسو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی دپلر او دنیکو وطن

یاره ستا په اننګو کې
چه دچا د وینې رنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردیس خیالونه

د شعرونو مجموعه

سمیع الدین سعید افغاني

د شاعرپه هکله

سمیع الدین افغاني د اروانښاد مولوی محمد سعید
(سعید افغاني) ځوی د مرحوم مولوی عبدالمجید
لمسی په کال۱۳۳۳ه ش کی دلغمان ولایت د عمرزیو
د قریبی دخیراباد په کلی کی زیږیدلی دی ۰ لمړنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زدکړی یی د لغمان ولایت د حیدر خانیو په د هاتی
ښونځی ، دمهترالمک ابتدایه ښونځی او د روښان په لیسه کی سر ته رسولی او په کال ۱۳۵۹ کی د لوړو او مسلکی زده کړو د لاسته راوستلو په مقصد بهر ته واستول شو ۰ اوپه کال ۱۳۶۴ کی د کورنیو چارو په وزارت کی د ډگروالی تر رتبی رسیدلی دی۰
سمیع الدین افغاني شاعردی چه یوه شعری مجموعه یی (د وطن یادونه) تر سر لیک د چاپه راوتلی ، ډیره برخه لیکنی او شعرونه یی د وطن په مجلو او جرایدوکی خپاره شوی دی او همدارنگه ډیر شعرونه یی دوطن دوتلو شاعرانو او لیکوالانو په علمی سیمینارونو او مشاعروکی دکلمه شوی اویو تعداد نور یی دوطن د خوږژبو سندرغاړو په خوږو اوازونو کی کمپوز شویدی لکه بنجاره ماما ، پل دی بختو رشه ، همت ، افغان یم ، دا افغانستان دی ، یاره ستا په اننگوکی او ډیر نور چه زموږ دهیواد والو د توجه وړ گرځیدلی دی ۰
سمیع الدین افغاني متاهل او د پنځو اولادو څښتن دی ۰
لیکل شوی اثار
د وطن یادونه - شعری مجموعه، د خاپوړو کلی - دکلو او بانډو کیسی
پس از بازگشت - داستان کوتا ، پردیس خیالونه -شعری مجموعه
(دحق دلاری فرهنگی ټولنه۰ جرمنی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

SAMEUDDIN AFGHANI

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library